

РЕШЕНИЕ

№ 738

гр. Русе, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боян П. Войков

при участието на секретаря Елка П. Цигуларова
като разгледа докладваното от Боян П. Войков Административно
наказателно дело № 20234520201444 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. В. Д., ЕГН: *****, с адрес ***, чрез адв. Н. К. от АК – Сливен, със съдебен адрес ***, против Наказателно постановление № BG01052022/4000/P8-486/28.10.2022 г., на директора на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на жалбоподателя му е наложено наказание „глоба“ в размер на 1 800 лв. на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП.

Жалбоподателят счита наложеното наказание за процесуално и материално незаконосъобразно, тъй като административнонаказващият орган при констатиране на административното нарушение и налагане на административното наказание допуснал съществени нарушения на предвидената в ЗАНН процедура. Те били от категорията на абсолютните и винаги водели до отмяната на издаденото наказателно постановление. Наказателното постановление се явявало незаконосъобразно по своето същество, тъй като жалбоподателят не допуснал визираното в него нарушение. Моли за отмяната на обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява.

Постъпила е молба от упълномощения защитник адв. Н. К., с която поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена, защото не било доказано по безспорен начин авторството на деянието, като претендира и разноси за производството.

Административнонаказващият орган – директор на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно уведомен, се представлява от юрк. З. С., която оспорва жалбата. Счита нарушението за безспорно установено и доказано от обективна страна, още повече че съставеният АУАН се ползвал с доказателствена сила съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП. Спазени били всички процесуални правила и не били нарушени по никакъв начин правата на жалбоподателя и правото му на защита. От приложените доказателства – доклад от електронна система, становище от отдел УИСИ, както и становище от „ИНТЕЛИГЕНТНИ ТРАФИК СИСТЕМИ“ АД, който се явявал доставчик на услуга за процесното ППС, безспорно било установено, че за датата и часа на нарушението няма получена тол декларация за изминат сегмент, в рамките на който се намирало контролното устройство, отчело нарушението, тъй като бордовото устройство е било изключено и не предавало данни за изминатото разстояние, поради което не били изпълнени задълженията за установяване на изминатото разстояние, съответно установяване размера и заплащане на съответната тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. АУАН бил съставен в присъствието на водача и му е бил предявен, като той се е подписал след като се е запознал със съдържанието му, а именно че на 20.04.2022 г. е управлявал процесното ППС по време на извършване на нарушението, поради което не било налице накърняване правото му на защита. Предоставена е била възможност на нарушителя да направи писмени възражения по отношение авторството за извършеното нарушение, но той не бил вписал такива, както и в законоустановения по чл. 44, ал. 1 ЗАНН срок не били постъпили писмени възражения. Съставеният АУАН се ползвал с доказателствена сила, поради което констатациите в него следвало да имат доказателствена сила до доказване на противното. Нарушението не може да бъде преквалифицирано като маловажно, доколкото това е забранено по силата на разпоредбата на чл. 189з ЗДвП. Моли за потвърждаване на наказателното постановление като претендира юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура – Русе, редовно призована, не изпраща

представител.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок на 29.11.2022 г. по пощата, при положение че наказателното постановление е било връчено на нарушителя по пощата на 25.11.2022 г., поради което се явява процесуално допустима.

По същество жалбата се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

Наказателно постановление № BG01052022/4000/P8-486/28.10.2022 г. на директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ е издадено против С. В. Д. за това, че на 20.04.2022 г., в 07,31 ч, по път I-5, км 25+914 е управлявал моторно превозно средство – влекач марка „Волво ФХ 12 420“, с рег. № СН 5878 АК, с обща технически допустима максимална маса над 12 т, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, като това съставлява нарушение по чл. 179, ал. 3а ЗДвП.

От разпита на актосъставителя, както и от приложените по делото доказателства, се установи следната фактическа обстановка:

На 01.05.2022 г., в 16,11 ч, в направление излизане от територията на Р България на ГКПП Русе-Дунав мост, пристигнало ППС влекач марка „Волво ФХ 12 420“, с рег. № СН 5878 АК, с обща технически допустима максимална маса над 12 т, което било управлявано от жалбоподателя С. Д.. Служителят на Агенция „Митници“ Д. Ч. установила извършила проверка в системата по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП и установил, че бил генериран доказателствен запис № DDE06EC0454913BDE053041F160A312E, от който се установило, че с процесното ППС било извършено нарушение на 20.04.2022 г., в 07,31 ч, тъй като същото било управлявано в района на с. Тръстеник, общ. Иваново, обл. Русе, на път I-5, при км 25+914, без за него да е била заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП и това нарушение било засечено с контролно устройство № 40341. Нарушението е било установено при преминаване през пътен сегмент № *****. Установява се от становището на „ИНТЕЛИГЕНТНИ ТРАФИК СИСТЕМИ“ АД и приложения технически лог за работа на бордовото устройство, асоциирано към ППС с рег. № СН 5878

АК, че последното е било изключено в периода от 18.04.2022 г. от 19,28 ч до 20.04.2022 г. 08,14 ч, като вследствие на изключването в този период не са генерирани данни за геолокация и не са били създадени тол декларации в посочения период, имащо за последица регистриране на неправомерно ползване на платената пътна мрежа. От представения тахографски лист за ППС № СН 5878 АК, както и от Пътен лист серия ВА № 526428 се установява обаче, че на 20.04.2022 г. ППС с рег. № СН 5878 АК е било управлявано не от жалбоподателя Д., а от лицето Иван Иванов.

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление, а така също и в самото наказателно постановление, са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите, установени от административния орган и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на санкционираното лице.

От събраните по делото доказателства, макар и да може да се установи признаци от елемента на състава на нарушението по чл. 179, ал. 3а ЗДвП, най-малкото от обективна страна, то административното нарушение не е доказано по категоричен начин относно авторството му, защото от доказателствата по делото се установява, че на процесната дата и час МПС с рег. № СН 5878 АК е било управлявано от лице, различно от посоченото за нарушител в АУАН и НП.

Съдът не споделя доводите на процесуалния представител за доказаността на авторството на нарушението съобразно констатациите в АУАН, които се ползвали с обвързваща доказателствена сила съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП. Действително, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, т. е. принципно АУАН има презумптивна доказателствена сила.

Според Решение № 361/14.12.2022 г. по КАНД № 326/2022 г. на АдмС – Русе тази презумптивна доказателствена сила ще е налице доколкото АУАН се основава на личните възприятия на контролните органи, на които законът е предоставил удостоверителни функции за нарушения по ЗДвП. В настоящия случай единствено обвързваща се явява констатацията на митническия служител, че към 01.05.2022 г. в 16,11 ч, в направление излизане от територията на Р България на ГКПП Русе-Дунав мост, пристигналото ППС влекач марка „Волво ФХ 12 420“, с рег. № СН 5878 АК, с обща технически допустима максимална маса над 12 т, е било управлявано от жалбоподателя С. Д.. Разпитан в хода на съдебното производство обаче актосъставителят не можа да посочи дали е установил жалбоподателя като водач на датата на извършване на нарушението – 20.04.2022 г. Такава констатация не е направена и в АУАН, където само е посочено, че е установено извършено нарушение, изразяващо се в неплащане на дължимата тол такса за процесното МПС, но никъде не са посочени ни най-малко данни относно личността на водача, който го е управлявал към него момент. Разпоредбата на чл. 179, ал. 3а ЗДвП предвижда административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 лв. за водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство. По смисъла на § 6, т. 25 ДР ЗДвП „водач“ е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. Управлението на ППС се изразява с боравене на уредите за контрол на същото, привеждането му в движение, привеждането му от движение в спряло състояние, предприемане на маневри и т.н. Безспорно качеството на „водач“ на жалбоподателя Д. е установено към 01.05.2022 г., когато е разкрито извършеното нарушение, но липсват доказателства той да е разполагал с това качество и то за точно това конкретно ППС на датата на нарушението – 20.04.2022 г.

Липсата на направени възражения както в АУАН, така и подадени в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не могат да бъдат приравнени на мълчаливо

признание за извършеното нарушение. Още повече, съобразно чл. 116 НПК вр. чл. 84 ЗАНН административното обвинение не може да се основава само на самопризнанията на нарушителя, а евентуално ако бяха направени такива, това не би освободило административнонаказващия орган от задължението му да събира други доказателства за разкриване на обективната истина. На следващо място, тежестта на доказване на извършеното административно нарушение тежи изцяло върху административнонаказващия орган, като, по аргумент от чл. 103, ал. 2 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, нарушителят не е длъжен да доказва, че е невинен. В хода на съдебното производство са събрани писмени доказателства, които внасят явно съмнение, че на датата на извършване на нарушението процесният влекач не е бил управляван от жалбоподателя Д.. Съгласно чл. 303, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН наказателното постановление не може да почива на предположения, включая и за авторството на предполагаемия деец.

Предвид гореизложеното съдът намира, че деянието не е доказано, доколкото авторството на жалбоподателя не е установено по безспорен начин както в хода на административнонаказателното производство, така и в хода на съдебното производство. Поради това обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото жалбоподателят има право на разноски. Процесуалният му представител своевременно е отправил искане към съда да му бъдат присъдени такива, като с жалбата е представил Договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че жалбоподателят е заплатил сумата от 300 лв. в брой адвокатско възнаграждение. Същото следва да му бъде присъдено изцяло, доколкото е било договорено под минимума съгласно Наредба № 1/09.07.2004 г. за МПРАВ.

Мотивиран така, Русенският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № BG01052022/4000/P8-486/28.10.2022 г., на директора на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на С. В. Д., ЕГН: *****, с адрес ***, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 1 800 лв. на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, със седалище в гр. София, пл. „Македония“ № 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на С. В. Д., ЕГН: *****, с адрес ***, сумата от **300 лв.** – разноски за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд – Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____